

at acceptere det Forslag, som nu er sendt tilbage fra Landstinget. Thi hvad er det, der er sket med dette Forslag deroppe. Jeg vil ikke sige, at det Forslag er blevet underkastet saadanne Ændringer, som ere naturlige under et parlamentarisk Arbejde, og jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som roste Landstinget for Sagkundskab og formel Sans, at jo højere han roser Landstingets Intelligens, desto stærkere Bebrejdelser retter han mod dets Karakter, naar det foretager saadanne Handlinger, som det har foretaget sig med dette Forslag. Det er jo ikke efter parlamentarisk Sprogbrug tilladeligt at betegne det, der er sket oppe i Landstinget, med dets rette Navn, thi det er jo en meget simpel Daad; man har jo oppe i Landstinget ganske simpelt foretaget sig det, at man har halveret den Arveafgift, som Millionærer eller de, der efterlade sig mange Hundrede Tusinder, skulde betale, men derimod har man ladet den foreslaaede Arveafgift paa de middelstore Formuer, ja helt op til de temmelig store Formuer være lige saa høj, som den var foreslaaet. Hvis en Mand efterlader til Fordeling mellem 6 Børn 60,000 Kr., kommer Boet til at betale hele den Forhøjelse, som var foreslaaet af afdøde Finansminister Lassen og vedtagen her i Tinget i Fjor. Først naar man kommer der op over, skulle de efter en stadig stigende Skala betale mindre og mindre og mindre og mindre end det, der var foreslaaet, indtil man kommer op til saa rige Folk, at de kunne efterlade hver af deres Børn 100,000 Kr.; saa skulle de ikke betale mere end det halve af, hvad der var foreslaaet.

Det er rigtignok meget selvformægtende af Flertallet i dette Ting! Jeg maa rose det, fordi det saa smukt bøjer sig og nejer sig og tager Byrden paa sig for selv at bære den. Kun vilde jeg ønske, at de saa til Gengæld havde taget de fattiges og de smaas Byrder paa deres egne mange og stærke Skuldre, men ikke paa deres egne mange og stærke Skuldre havde lagt de Byrder, som ellers de allerrigeste og allermægtigste i dette Land skulde have baaret.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det ærede Medlem talte om, at han var vant til at høre løsrevne og vildledende Citater anvendte mod sig. Jeg synes, det ærede Medlem skulde være forsigtig, naar han bruger saadanne Ord, det er ikke ret mange Aar siden, at man i en lille Pjece, der blev sendt Landet rundt,

og som det ærede Medlem havde forfattet, studsede over at se Citater, som rigtignok vare alt andet end heldige. Jeg tror, at det vil kunne paavises, at de vare vildledende. Det Citat, jeg her har anført, er taget af Rigsdagstidenden og findes i Landstingstidenden Sp. 997, der vil det ærede Medlem kunne finde det, og dersom det ærede Medlem kan godtgøre, at det, jeg har oplæst, er et vildledende Citat, saa vil jeg for at bruge en Vending, det ærede Medlem selv har brugt før, sænke min Kaarde for ham.

Zahle: De Citater, som det ærede Medlem sigter til, og som jeg har brugt i min Pjece „Venstres Sprængning“, ere fuldt korrekte, de ere kun uheldige for dem, der oprindeligt have brugt Udtalelserne, og som nødig se dem citerede. Men jeg synes, den ærede Ordfører for Flertallet her i Tinget skulde hellere indlade sig paa at forsvare i Realiteten den Daad, han nu staar som Ordfører for, og som han og hans Parti nu ere ved at iværksætte, end at indlade sig paa at staa op og fremføre løsrevne Citater af Rigsdagstidenden. Det, de Herrer nu ere ved at gøre, er i Virkeligheden en Daad, som er ret betydningsfuld, det er den, at de ere ved at lade det faa reelt Udslag, der er det sande, der er foregaaet her i Landet i de senere Aar, at Magten er gledet bort fra Gaardmandstanden og Middelklassen, som udgøre Flertallet her i Tinget, og at den er greben af de rige og store Godsejere oppe i Landstinget, som ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vise, at de nu have Magt til at vælte Byrderne fra sig og over paa Middelklassen.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det ærede Medlem anker over, at jeg i Stedet for at forsvare det, som her foreligger, anfører løsrevne Citater af Rigsdagstidenden imod ham. Jeg maa dertil sige, at jeg finder det slet ikke nødvendigt yderligere at forsvare det, som her foreligger, jeg tror nemlig, at det er af en saadan Art, at det kan forsvare sig selv.

Det ærede Medlem taler om løsrevne Citater, og han anfører, at han selv godt kunde forsvare, hvad han i sin Tid havde skrevet i den bekendte lille Bog. Jeg tror, at derom har en hel Del andre Medlem-